

Γεώργιος Δροσίνης

Ὁ Δικέφαλος

Στὴν πόρτα τῆς Ἁγία-Σοφιάς, πού σφάλισεν
ἐνὸς ἀγγέλου χέρι.
διπλοσφαγμένους ἔπεσ' ὁ Δικέφαλος
ἀπ' τ' ἄπιστο μαχαίρι.

Στὴν πόρτα τῆς Ἁγία-Σοφιάς, σπαράζοντας
μὲ ματωμένα στήθη,
τις δύο φτεροῦνες ἀπλωσ' ὁ Δικέφαλος
καὶ πάλι ὀρθὸς ἐστήθη.

Καὶ στοιχειώσε καὶ θέριεψε καὶ πλήθυνεν
ὁ νεκραναστημένος
κι ἔγιν' ὁ ἕνας μύριοι Λῆτοι Δικέφαλοι
στὸ δουλωμένο Γένος.

Καὶ πέταξε στὰ πέρατα καὶ φύλιασεν,
ὅπου σκεπὴ τὸν κρύβει:
Σὲ μοναστήρι, σ' ἐκκλησιά καὶ σ' ἄρχοντα
καὶ σὲ φτωχοῦ καλύβι.

Στὴν πλάκα τοῦ μοναστηριοῦ τὸν σκάλισε
καλόγερος τεχνίτης,
ἢ καλομὰνα φυλαχτὸ τὸν φόρεσε
στ' ἀνήμπορο παιδί της.

Στὸν ἀργαλειό της καθιστὴ μερόνυχτα
τὸν ὕφαν' ἡ βοσκοῦλα,
περήφανος ὁ ἄρχοντας τὸν ἔδεσε
στὸ δαχτυλίδι βούλα.

Κρεμάστηκε ἀπ' τὰ νόγια του τ' ἀκοίμητο
τῆς Παναγιάς καντήλι
κι ἄγιασε στοῦ Χριστοῦ τὸ Τετραβάγγελο
γραμμένος μὲ κοντύλι.

Τέσσερα μαῦρα ἀτέλειωτα ἑκατόχρονα
βουβὸς κι ἀποκρυμμένος
κλωσοῦσε τὴν ἐκδίκηση ὁ Δικέφαλος
στὸ δουλωμένο γένος.

Ξάφνου μιὰ μέρα βρόντησ' ὁ ἀντίαιλος:
«Ὡς πότε, παλληκάρια!»
Καὶ μύριοι Λῆτοι Δικέφαλοι φτερούγισαν
ἀπὸ σπαθίων θηκάκια.